

DANSK LOKOMOTIVTIDENDE

ORGAN FOR DANSK LOKOMOTIVFØRER OG LOKOMOTIVFYRBØDER-FORENING
OG „DANSKE PRIVATBANERS LOKOMOTIVFØRER- OG LOKOMOTIVFYRBØDER-FORENING“
(DANSK LOKOMOTIVMANDS-FORBUND)

Nr. 11.

1. Juni 1912.

12. Aarg.

Forhandlingsreglerne.

Til Formanden, Lokf. Chr. Christensen, Esbjerg, er sendt følgende Skrivelse:

Under 10. Maj har Ministeriet for offentlige Arbejder bestemt følgende:

»Under Forudsætning af, at Bestemmelserne i § 3, 1, sidste Stykke, sidste Punktum i Dansk Jernbaneforbunds Love og § 3 i Lovene for Jernbaneforeningen henholdsvis ved Forbundets først indtræffende Kongres og ved Jernbaneforeningens første Delegeretmøde ophæves, anerkender Ministeriet herved Dansk Jernbaneforbund i Forbund med Værkstedarbejderne samt Remisearbejdernes faglige Organisationer og Jernbaneforeningen som Etatsorganisationer for de danske Statsbaners Tjenestemænd og som Følge deraf fra og med i Dag som beretigede til Forhandling med Administrationen i Overensstemmelse med de af Ministeriet for offentlige Arbejder, Finansministeriet og Indenrigsministeriet den 4. Maj 1910 fastsatte Regler.

Med Hensyn til andre Organisationer af Tjenestemænd ved Statsbanerne vil man som allerede udtalt i Skrivelse herfra af 13. Maj 1910 vedblivende give de vedkommende Adgang til at rette Henvendelser til Administration og Ministerium.

Medens der, hvor Forhandling skal finde Sted om Spørgsmaal af mere almindelig Karakter, som vedrører samtlige ansatte eller flere Klasser af saadanne, jfr. Reglerne af 4. Maj 1910 § 2, fra Administrationens Side vil blive rettet Henvendelse til de to i disse Regler udtrykkelig nævnte Organisa-

tioner, vil man, naar Administrationen forbereder ny Bestemmelser, som alene vedrører en enkelt bestemt Klasse af ansatte, som i en af de nu bestaaende andre Organisationer af Statsbanetjenestemand har en efter det hele Antal af ansatte i vedkommende Klasse betydelig Repræsentation, indtil videre ikke udlade at give den paagældende Organisation Lejlighed til skriftlig Udtalelse om Sagen, forinden denne tilstilles Etatsorganisationerne til Drøftelse i Overensstemmelse med Forhandlingsreglerne af 4. Maj 1910.

Hvilket herved efter Ministeriets Ordre meddeles Hovedbestyrelsen.

Forhandlingsreglerne er hermed lyste i Kuld og Køn fra Ministeriets Side. For vort Vedkommende er der absolut ingen Grund til at hilse dem velkommen, saa meget mere som de for os betyder et Brud paa Parlamentarismens Grundidé.

Med de nu udstedte Forhandlingsregler vil det praktisk talt blive den ene Sjettedel, der vil komme til at føre de mundtlige Forhandlinger paa de fem Sjettedele af Lokomotivpersonalets Vegne og er saa stor en Uretfærdighed, at den raaber mod Himlene. Mindst af alt skulde man vente, at en frisindet Minister, der sidder i Kraft af Parlamentarismen, har kunnet give sit Minde hertil.

Man havde saa meget mere Grund til ikke at vente dette Udfald, som Trafikmini-

steren i de Forhandlinger, der har været ført med ham herom, har afgivet Løfte om, at D. L. & L. F. skulde blive anerkendt som Forhandlingsfaktor. Til vor Overraskelse har Trafikministeren standset Forhandlingerne og udstedt omstaaende Regler, som Lokomotivpersonalet paa det bestemteste maa protestere imod.

Vi lever i en Tid, hvor man taber Troen paa meget og ser bl. a. ogsaa nu, at et Ministerord ikke er til at lide paa. Naar Trafikministeren har fulgt »Dansk Jernbaneforbund«s og »Jernbane-Foreningen«s Ønsker ved at give Forhandlingsretten til dem og derved gjort sig til Talsmand for en Sammenslutning af hele Jernbanepersonalet i disse to Foreninger, maatte han i Henhold til sine egne Udtalelser i Rigsdagen om »det onde Blod« mellem Organisationerne jo vide, at han ikke kunde faa en Sammenslutning i Stand uden en Udsoning.

Da saavel Jernbaneforeningen som Dansk Jernbaneforbund har stillet sig hindrende i Vejen for Lokomotivpersonalets Lønkrav, vilde det vidne om liden Selvkritik, om Lokomotivpersonalet gik ind til de »Herligheder«, de to Foreninger har at byde paa.

Hvis Trafikministeren har tilsigtet en Sammenslutning af hele Jernbanepersonalet for virkelig at gennemføre Forhandlingsreglernes teoretiske Idé, burde han ogsaa have søgt Tilslutning fra vore ca. 1100 Medlemmer. Thi det er i Sandhed, om ikke nødvendigt saa dog nyttigt, at Jernbanepersonalet staar samlet, naar Forhandlingsreglerne skulde gøre den tilsigtede Nytte for saavel Administration som Personale.

Man har ganske vist givet den Indrømmelse, at Organisationer af Statstjenestemænd, der har en efter det hele Antal af ansatte i vedkommende Klasse betydelig Repræsentation *indtil videre* Lejlighed til *skriftlige* Udtalelser. Hvor meget det i Øjeblikket er værd, er ikke let at overse.

Man vil da »indtil videre« opleve det Særsyn, at de 5 Lokomotivfyrbødere, der efter Sigende ikke af Foreningsinteresser, men for Opnaelsen af Laan i Statsfunktionærer-

nes Laaneforening staar som Medlemmer af Dansk Jernbaneforbund, skal have Ret til at føre de mundtlige Forhandlinger i Modsætning til vort Medlemstal af 730 Lokomotivfyrbødere. Ligeledes vil de ca. 100 Lokomotivførere, der staar som Medlemmer af Jernbaneforeningen, faa en privilegeret Valgret overfor vort Medlemstal af 331 Lokomotivførere. Dette er en saa aabenbar Tilsidesættelse af Flertallets Ret, at det ikke giver Formodning om, at Forhandlingsreglerne har faaet deres officielle Godkendelse under et frisindet Styre.

Forhandlingsreglerne vil da sikkert ogsaa straks ved en nærmere Prøvelse vise deres øjensynlige Mangler og forhaabentlig blive ændrede og ført ind i et Spor, der sikrer Flertallet indenfor de enkelte Tjenestekategorier den suveræne Ret, der er Grundlaget for al harmonisk Udvikling.

Ved Forhandlingsreglernes Tilblivelse er der udvist en mærkelig Kortsynethed, endskønt de praktiske Livs Erfaringer ligger lige ved Haanden.

Man har anset det for det mest hensigtsmæssige at indordne alle Statstjenestemænd under to Organisationer: over- og underordnede, og samtidig overset, at de Tjenestekategorier, der tæller det store Antal ansatte, ved deres Masse ved Afstemninger fuldstændig kan beherske de mindre Tjenestekategorier. Eksempler hentet fra Fagforeningslivet, der har mere end en Menneskealders Erfaring at se tilbage paa, peger i den ganske bestemte Retning, at saadant ikke lader sig udføre. Man kan kalde det honnet Ambition eller Korpsaand; men Fakta er dog, at hvert enkelt Fag *selvstændigt* varetager sine Interesser, og ud fra den rigtige Forudsætning, at det enkelte Fag har det bedste Kendskab paa sit specielle Omraade.

Havde Forhandlingsreglerne været givet paa dette Grundlag, havde de været i Overensstemmelse med det praktiske Livs Krav; men lad os haabe, at Ministeren maa kunne indse det nødvendige i, at de rettes derhen, thi før bliver der ikke Ro om dem.

Forhandlingsretten.

Det utrolige er nu sket! Forhandlingsreglerne er sat i Virksomhed. Ministeriet for offentlige Arbejder har under 10. Maj udsendt følgende Skrivelse:

De danske Statsbaner.

Generaldirektionen.

Kjøbenhavn B, den 11. Maj 1912.

Bilag.

Journal Nr. 9818.

(Bedes anført i Besvarelsen).

Under 10. d. M. har Ministeriet for offentlige Arbejder bestemt følgende:

»Under Forudsætning af, at Bestemmelserne i § 3, 1, sidste Stykke, sidste Punktum i Dansk Jernbaneforbunds Love og § 3 i Lovene for Jernbaneforeningen henholdsvis ved Forbundets først indtræffende Kongres og ved Jernbaneforeningens første Delegeretmøde ophæves, anerkender Ministeriet herved Dansk Jernbaneforbund i Forbund med Værkstedsarbejderne samt Remisearbejdernes faglige Organisationer og Jernbaneforeningen som Etatsorganisationer for de danske Statsbaners Tjenestemænd og som Følge deraf fra og med i Dag som berettigede til Forhandling med Administrationen i Overensstemmelse med de af Ministeriet for offentlige Arbejder, Finansministeriet og Indenrigsministeriet den 4. Maj 1910 fastsatte Regler.

Med Hensyn til andre Organisationer af Tjenestemænd ved Statsbanerne vil man som allerede udtalt i Skrivelse herfra af 13. Maj 1910 vedblivende give de vedkommende Adgang til at rette Henvendelser til Administration og Ministerium.

Medens der, hvor Forhandling skal finde Sted om Spørgsmaal af mere almindelig Karakter, som vedrøre samtlige ansatte eller flere Klasser af saadanne, jfr. Reglerne af 4. Maj 1910 § 2, fra Administrationens Side vil blive rettet Henvendelse til de to i disse Regler udtrykkelig nævnte Organisationer, vil man, naar Administrationen forbereder ny Bestemmelser, som alene vedrører en enkelt bestemt Klasse af ansatte, som i en af de nu bestaaende andre Organisationer af Statsbanetjenestemænd har en efter det hele Antal af ansatte i vedkommende Klasse betydelig Repræsentation, indtil videre ikke unklade at give den paagældende Organisation Lejlighed til skriftlig Udtalelse om Sagen, forinden denne tilstilles Etatsorganisationerne til Drøftelse i Overens-

stemmelse med Forhandlingsreglerne af 4. Maj 1910.«

Hvilket herved efter Ministeriets Ordre meddeles Bestyrelsen.

Ambt.

J. Harhoff.

Bestyrelsen for Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøderforening,
Adr. Hr. Lokomotivfører Nr. 238 C. Christensen,
Esbjerg.

Forhandlingsretten, saaledes som den er udtrykt i Reglerne af 4. Maj 1910 (Ordre E. Nr. 89), er herefter for Jernbaneeetatens Vedkommende tildelt Dansk Jernbaneforbund og Jernbaneforeningen.

Det vil altsaa sige, at vi er udelukket fra Forhandlingsretten indtil videre. Vi opgiver dog endnu ikke Haabet om at komme med; thi det skal nok vise sig, at man ogsaa kommer til at tage os med paa Raad, naar man skal afslutte Overenskomster, som skal gælde for os.

Vi skal her fremsætte en sammentrængt Oversigt over Forhandlingsreglernes foreløbige Historie, for saavidt angaar vor Organisation.

Kort efter, at det radikale Ministerium var dannet, læstes der i Bladet »Social-Demokraten« en Notits, hvoraf det fremgik, at nu ansaa Forretningsfører Chr. Nielsen Tiden for inde til at naa sit Maal: at blive anerkendt af Generaldirektionen, saaledes at han kunde føre Forhandlinger paa Jernbaneforbundets Vegne, trods det at han ikke længere stod i aktiv Tjeneste.

Af Notitsen kunde man tillige se, at det var Meningen, at kun de to Organisationer D. J. F. og J. F. skulde have Forhandlingsret. Vor Organisation, der hidtil ikke havde været villig til at makke ret, skulde naturligvis ikke med.

Vor Hovedbestyrelse satte sig straks i Bevægelse og gik til Ministeren Jensen Onsted med Anmodning om at blive taget med i Betragtning, naar Forhandlingsreglerne skulde udfærdiges.

Ministeren lovede, at Reglerne skulde blive tilfredsstillende ogsaa for os.

Derefter hørte eller mærkede man ikke til noget før ²⁵/₂ 1910, da man kunde læse

i Dagspressen om et Møde, som var afholdt. Mødet bestod af Repræsentanter fra Regering, Administration og de Organisationer, som havde udnævnt sig selv som Talerør for hele Personalet eller maaske rettere udtrykt, som Chr. Nielsen havde funden værdig til Optagelse i Familien; altsaa var vor Organisation selvsagt ikke repræsenteret, hvilket jo var mærkeligt, naar man erindrer sig Ministerens Løfte. Det kan maaske være os en Trøst, at Jensen-Onsted ikke blev den sidste, som i denne Sag handlede i Modstrid med sine Ord.

Paa vor Organisations Generalforsamling i Marts s. A. drøftedes Stillingen, og følgende Resolution vedtoges:

I Anledning af de Bestræbelser, der er rettede af de to Organisationer D. J. F. og J. F., om at faa gennemført andre Regler for Forhandling mellem Administration og Personalet, Bestræbelser, der er koncentreret om at faa Retten til med bindende Virkning at forhandle og afslutte Overenskomster mellem Regering, Administration og Personalet gennemført saaledes, at den kun gælder for Statsfunktionærernes Centralorganisation, hvori Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening er udelukket fra at indtræde, idet der af Dansk Jernbane-Forbund er forlangt, at Centralorganisationen skulde dannes saaledes, at kun to Organisationer fra hver Etat kan indtræde, udtaler *Generalforsamlingen*, »at Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening til enhver Tid er rede til at indtræde i Forbund med de øvrige Organisationer, medens vi bestemt maa protestere mod det Forlangende, som er stillet af D. J. F. om, at vi skulde opløse vor Organisation og enkeltvis indtræde i Jernbaneforeningen, henholdsvis Dansk Jernbane-Forbund.«

Generalforsamlingen paalægger Hovedbestyrelsen, at den paany henvender sig til Regering og Administration med Anmodning om, at de Forhandlingsregler, der er under Udarbejdelse, maa blive saaledes affattede, at D. L. & L. F. faar Ret til med bindende Virkning at afslutte Overenskomster mellem Regering, Administration og Lokomotivpersonalet.

Endvidere paalægger Generalforsamlingen Hovedbestyrelsen, saafremt disse Bestræbelser skulde mislykkes, saaledes at vor Organisation bliver forhindret i at føre Forhandlinger paa Lokomotivpersonalets Vegne,

da at indlede Forhandling om Optagelse i »De samvirkende Fagforbund«.

M. Mortensen. C. M. Christensen. P. Hansen.

Efter en meget livlig Diskussion blev Udvalgets Arbejde vedtaget med 53 Stemmer mod 15.

Der blev nu igen rettet Henvendelse til Ministeriet, hvor man atter var imødekommende, hvad Løfter angik.

Vi naaede ogsaa efter mange Anstregelser at faa optaget en Artikel i »Social-Demokraten«, hvori vi gjorde Rede for vort Standpunkt.

Kort efter Generalforsamlingen den 3/1 blev vi indbudt til et Møde med Repræsentanter for Centralorganisationen. Formanden og undertegnede gav Møde. Paa Mødet var det vanskeligt at komme til Enighed; men sluttelig enedes man om følgende Udtalelse:

Undertegnede Stationsforstander Diechmann, Toldinspektør Berendsen, Regnskabsfører Munck, Postekspedient Andersen, Lokomotivfører Christensen, Lokomotivfører Mortensen, Forretningsfører Chr. Nielsen har D. D. været samlede for at drøfte Muligheden af, at Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøderforeningen kan blive delagtig i de Rettigheder, som maatte blive Følgen af, at Forhandlingsret indrømmes Etatsorganisationerne og de af disse dannede Centralorganisationer.

Der er opnaaet Enighed om, at undertegnede Diechmann, Chr. Nielsen, Christiansen og Mortensen for vore respektive Organisationer forelægger og anbefaler en Ordning paa følgende Grundlag:

1. Lokomotivfører- og fyrbøderforeningen forbliver bestaaende og beholder sin Handlefrihed paa ethvert Omraade, som ikke berøres af Forhandlingsretten.

2. Jernbaneforeningen og Jernbaneforbundet optager som Gruppe eller Kreds den Kategori af Medlemmer af Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøderforeningen, som efter de førstnævnte Organisationers og Centralorganisationernes Love henhører under hver af dem, paa saadanne Vilkaar, at Kontingentet til Jernbaneforeningen og Jernbaneforbundet sættes saaledes, at bl. a. Lokomotivtidendes videre Udgivelse sikres, i hvilken Henseende Chr. Nielsen og Diechmann er villige til at foreslaa, at omtrentlig kun det Beløb, som medgaar til Administration,

tilflyder Jernbaneforbundets og Jernbaneforeningens Kasse.

Chr. Nielsen og Diechmann erklærer endvidere for deres Vedkommende at ville forelægge og anbefale for deres Organisationer Forslag om, indtil videre at indrømme Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøderforeningen den Særstilling, at de Sager vedrørende Lokomotivpersonalet, der ønskes fremførte for Administrationen, fremsendes af respektive Jernbaneforeningen og Jernbaneforbundet efter Forhandling med Lokomotivfører- og fyrbøderforeningen, saaledes at der, saafremt mundtlig Forhandling etableres, deltager Repræsentanter for nævnte Forening.

Kjøbenhavn, den $\frac{3}{4}$ 1910.

*Chr. Christensen. Chr. Nielsen.
Ivar Berendsen. Mumck. N. V. Diechmann.
M. Mortensen. Jacob Andersen.*

Paa næste Hovedbestyrelsesmøde den $\frac{12}{4}$ kom Skrivelsen til Behandling. Hovedbestyrelsen vedtog, at den for sit Vedkommende ogsaa kan tiltræde Tanken om at indtræde i Forbund med de to Organisationer J. F. og D. J. F. og imødeser det ærede Forbunds Forslag til Forholdets nærmere Ordning; samtidig meddeles, at Hovedbestyrelsen vil deltage i Forhandlinger om Sagens nærmere Løsning.

Den 13. Juni s. A. holdtes et nyt Møde af de samme Repræsentanter. Man enedes om at nedsætte et Udvalg til Udarbejdelse af Forslag til Vedtægt paa Grundlag af en Mønstervedtægt, som Jernbaneforeningen skulde tilstille Udvalget.

Den $\frac{25}{8}$ modtog vi fra Jernbaneforeningen følgende Skrivelse:

Jernbaneforeningen.
Kjøbenhavn, den $\frac{25}{8}$ 1910.

I Henhold til Protokollen over Fællesmødet den 13. Juni d. A. blev det paa Mødet bestemt, at Jernbaneforeningen skulde tilstille de 2 Udvalg en Mønstervedtægt for Jernbaneforeningens Kredse.

Da Jernbaneforeningens Love imidlertid, ogsaa hvad Kredsene og deres Kompetence angaar, er under Omformning, hvorom Forslag søges vedtaget paa det kommende Repræsentantskabsmøde i September og efterfølgende Generalforsamling, skal man henstille til den ærede Forening (Kreds), at Udvalgene afventer disse Loves

eventuelle Vedtagelse før videre foretages, idet det formentes, at der i saa Fald vil kunne forventes en tilfredsstillende Løsning af Spørgsmaalet, uden at nogen særlig Mønstervedtægt bliver nødvendig.

P. B. V.
N. V. Diechmann.

N. C. Henriksen.

Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøderforening,
Adr. Hr. Lokomotivfører Christensen, Esbjerg.

§ 3 i disse nye Love lyder saaledes:
Intet af de i § 2 nævnte Medlemmer kan være Medlemmer af andre Foreninger af Tjenestemænd, der virker for de under 1 A nævnte Formaal.

Derefter hvilede Arbejdet fra vor Side selvfølgelig, thi i alt, hvad der tidligere var forhandlet, havde Forudsætningen været denne: D. L. & L. F. beholder sin Selvstændighed som faglig Organisation.

Mellem D. J. F. og forskellige Grupper af Værkstedsarbejdere havde der ogsaa været nogle Uoverensstemmelser; disse blev dog fjernede, og man enedes om følgende:

Forslag til Dannelse af Forbund imellem Dansk Jernbaneforbund og Værkstedsarbejdernes samt Remisearbejdernes faglige Organisationer under de faglige Landsorganisationer.

§ 1.

Imellem Dansk Jernbaneforbund og de paa Statsbanernes Værksteder og Remiser værende faglige Organisationer, som bestaar i Tilslutning til faglige Landsorganisationer, dannes følgende Forbund:

Overfor Generaldirektionen, Ministeriet og Lovgivningsmagten optræder de nævnte Organisationer som en Fællesorganisation i alle Spørgsmaal, som er fælles for deres Medlemmer. I alle øvrige Spørgsmaal beholder Organisationerne hver for sig fuld Selvstændighed.

§ 2.

Som fælles Spørgsmaal betragtes i den Henseende Ændringer i Pensionsloven, Sygekasseordningen, Retsordningen, Fribefordringsbestemmelserne o. l. samt endvidere ethvert Spørgsmaal, som de nævnte Organisationer maatte enes om at underkaste Fællesbehandling.

§ 3.

Samarbejdet imellem Organisationerne plejes af en Fællesrepræsentation, hvortil

Dansk Jernbaneforbund som den ene Part vælger 3, Værksted- og Remisearbejdernes samvirkende Organisationer som den anden Part tilsammen 3 Repræsentanter. Fællesrepræsentationen vælger ud af sin Midte for et Aar ad Gangen en Formand og en Sekretær, der tillige er Kasserer. Organisationerne bestemmer selvstændigt Varigheden af de respektive Repræsentanters Mandater.

§ 4.

Den i § 3 nævnte Fællesrepræsentation har til Opgave paa dertil given Foranledning at føre Forhandling med de i § 1 nævnte Myndigheder, naar det drejer sig om et af de i §§ 1 og 2 nævnte Spørgsmaal — med mindre der opnaas Enighed om, at det foreliggende Spørgsmaal bør henvises til Behandling af det i § 6 nævnte Fællesudvalg eller til den i samme § nævnte Centralorganisation.

§ 5.

Fællesrepræsentationens Udgifter til Administration o. l. paalignes hver af de to Parter i Forhold til deres Medlemsantal. Hver af Parternes Organisationer udreder selv Diæter til de af dem valgte Repræsentanter.

§ 6.

De i det foregaaende nævnte Parter Organisationer repræsenteres i Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg og i Centralorganisationen for Jernbane-, Post-, Told- og Telegrafetaterne (Funktionærklasserne) efter Forholdstalsvalg, dog saaledes, at der sikres hver af Parterne mindst en Repræsentant i hver af de nævnte Sammenslutninger.

For Dansk Arbejdsmandsforbund:

For Dansk Jernbaneforbund:

For Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund:

For Karetmagerforbundet:

For Malerforbundet i Danmark:

For Skandinavisk Sadelmager- og Tapetsrererforbund:

Da dette kom til vor Kundskab, rettede vi i Februar Henvendelse til D. J. F. og foreslog en saadan Ordning mellem vor Organisation og Forbundet. Dette vilde man dog ikke gaa ind paa, men henviste til Vedtagelserne paa de to Møder — den $3/4$ og og $13/6$ 1910. —

Formanden og undertegnede henvendte os personlig hos Hr. Forretningsfører Christoffersen og fik her det samme Svar. — Man vilde ikke aflevere nogen Repræsentant til os.

Paa dette Stade stod Sagen, indtil vi i September 1911 indsendte følgende Skrivelse:

Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening.

Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøderforening tillader sig herved ærbødigt at andrage det høje Ministerium om Ændring i Forhandlingsreglerne mellem Administrationen og de fire Civiletater.

Som Begrundelse for dette vort ærbødige Andragende tillader man sig at anføre:

Da Forhandlingsreglerne vare udstedte, og det viste sig, at de kun tog Sigte paa to af Jernbaneeetatens Tjenestemænds Foreninger, nemlig Jernbaneforeningen og Dansk Jernbane-Forbund, fik man straks Følelsen af, at de to Foreninger vilde benytte deres i Forhold til de øvrige Jernbanetjenestemænds Foreninger heldigere Stilling til at tvinge os ind i deres Foreninger, og ved de Forhandlinger, der er førte mellem dem og os, er denne Fordring stedse fremsat, Lokomotivførerne skulde indmelde sig i Jernbaneforeningen, Lokomotivfyrbøderne i Jernbaneforbundet. For denne Pris vilde vore Medlemmer dog ikke tilkøbe sig de af Ministeriet Zahle udstedte Forhandlingsregler. Man skal som Begrundelse for, at Medlemmerne ikke vilde være med til at opløse vor Forening, oplyse, at af de 523 ansatte Lokomotivførere er de 330 Medlemmer af vor Forening, af de øvrige er en Del Medlemmer af Jernbaneforeningen og en Del slet ikke Medlemmer af nogen Forening. Af de 728 ansatte Lokomotivfyrbødere er de 721 Medlemmer af vor Forening, og kun 7 er Medlemmer af Jernbaneforbundet. Af ovenstaaende Tal vil det høje Ministerium kunne se, at de to Foreninger, hvem Forhandlingsretten er givet, ikke med bindende Virkning kan forhandle paa Lokomotivpersonalets Vegne. For dog ikke at lade noget uforsøgt for at komme til Forstaaelse med de to Foreninger tilbød vi at gaa i Forbund med dem, og at dette Forbund da valgte Repræsentanter til Centralorganisationen; herpaa vilde de dog ikke gaa ind. Dernæst foreslog vi, at de tre Foreninger, Jernbaneforeningen, Dansk Jernbane-Forbund og vor Forening, valgte et Fællesudvalg bestaaende af 3 Medlemmer af hver Forening, og at disse repræsenterede Organisationerne i Centralorganisationen; men ej heller paa dette vilde de gaa ind. Betingelsen var: Opløsning af vor Forening som faglig Organisation, dog med Ret til at bibeholde den som

selskabelig Forening og med Ret til at beholde vort Medlemsblad. Med Hensyn til vort Medlemsblad tillader vi os at oplyse, at det er det eneste her i Landet udgivne Blad, som beskriver og illustrerer alt, hvad der af nyt fremkommer paa Lokomotivteknikens Omraade, og derfor meget lærerigt for Lokomotivpersonalet.

Af vor Redegørelse haaber vi, at det høje Ministerium vil se, at der fra vor Side er gjort, hvad gøres kan for at komme til Enighed med de to forannævnte Organisationer, uden at dette er lykkedes.

Man tillader sig derfor at andrage det høje Ministerium om, at Forhandlingsreglerne maa blive saaledes ændrede, at disse ogsaa kan komme Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøder-Forening til gode.

Esbjerg, i September 1911.

Paa Organisationens Vegne
Chr. Christensen,
Lokomotivfører,
Formand.

Den 12. Oktober s. A. modtog vi gennem de samvirkende Foreninger følgende fra Ministeren for offentlige Arbejder:

Ministeriet for offentlige Arbejder.

Kjøbenhavn, den 11. Oktober 1911.

Journal Nr. 3880 c.
Brev Nr. E 2787.

I et hertil indsendt Andragende har Bestyrelsen for »Jernbaneforeningen« udbedt sig en Udtalelse herfra om, hvad der fra Ministeriets Side vil blive forlangt opfyldt af Foreningen for at anerkende, at denne i Henseende til Sikring af en passende Repræsentation for Mindretallene af de i Foreningen værende Tjenestemænd ved Statsbanerne ved Forhandling med Administrationen fyldestgør Vilkaarene for saadan Forhandling efter Bestemmelserne af 4. Maj 1910.

Forinden videre foretages med Hensyn til det saaledes rejste Spørgsmaal om Anerkendelse af Foreningens Ret til Forhandling efter nysnævnte Bestemmelser, skal man med Bemærkning, at man maa anse det for ønskeligt, at der søges tilvejebragt et tilfredsstillende Forbund imellem henholdsvis »Jernbaneforeningen« og »Dansk Jernbaneforbund« paa den ene Side og de af ansatte ved Statsbanerne bestaaende Særforeninger paa den anden Side, hvorved der gives de sidstnævnte Foreninger Adgang til at deltage i Forhandlinger efter oftnævnte Bestemmelser, tjenstlig udbede sig en Udtalelse fra Bestyrelsen om, hvorledes Forbund af den

ommeldte Art efter sammes Formening maatte kunne tilvejebringes.

Efter Omstændighederne vilde man sætte Pris paa at modtage Svar i Sagen snarest belejligt.

Th. Larsen.

G. Giødesen.

Bestyrelsen for De samvirkende Foreninger af Tjenestemænd ved de fire Civiletater.

Den 17. Oktober holdtes der Møde mellem Repræsentanter for de samvirkende Foreninger og D. L. & L. F. Man enedes om følgende:

Kjøbenhavn, den 31. Oktober 1911.

Foranlediget ved det høje Ministeriums Skrivelse af 11. Oktober 1911, Journal-Nr. 3880 c, Brev Nr. E 2787, havde de samvirkende Foreninger indkaldt til et Møde d. 17. ds., hvortil var indbudt Repræsentanter fra Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøderforening og Stationsforstanderforeningen.

Man enedes om følgende:

For at udnytte Forhandlingsreglerne af 4. Maj 1910 dannes der af de ovennævnte Foreninger paa den ene Side og Jernbaneforeningen og Dansk Jernbaneforbund paa den anden Side et Forbund, som ledes af et Udvalg bestaaende af indtil 27 Medlemmer. Det vælges med $\frac{1}{3}$ af de samvirkende Foreninger samt Stationsforstanderforeningen og Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøderforening, $\frac{1}{3}$ af Jernbaneforeningen og $\frac{1}{3}$ af Dansk Jernbaneforbund.

Overfor Administrationen optræder de førnævnte Organisationer gennem de saaledes dannede Udvalg som en fælles Organisation i alle Spørgsmaal, der er fælles for deres Medlemmer.

I alle øvrige Spørgsmaal beholder Organisationerne hver for sig fuld Selvstændighed.

Som fælles Spørgsmaal betragtes Ændringer i Lønningsloven, Sygekasseordningen, Retsordningen, Fribefordringsbestemmelser samt endvidere ethvert Spørgsmaal, som de nævnte Organisationer maatte enes om at underkaste fælles Behandling.

Endvidere tillader vi os at anmode det høje Ministerium om en Ændring i Forhandlingsreglerne, saaledes at de ovennævnte samvirkende Foreninger samt Stationsforstanderforeningen og Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøderforening kan danne en Etatsorganisation, som indsættes

i Forhandlingsreglernes § 1, 2. Stk., som Nr. 3, og at der tildeles denne Organisation samme Rettigheder som de allerede eksisterende 2 Jernbaneorganisationer.

Organisationen vælger ligesom de øvrige Organisationer 3 Repræsentanter til Centralorganisationen for Lønningsklasserne 1-7 og 3 Repræsentanter for de øvrige Lønningsklasser.

Vi tillader os at henvise til, at en lignende Ordning, hvoraf Afskrift vedlægges, som den af os skitserede er truffen mellem forskellige Organisationer af Værkstedsarbejdere og Dansk Jernbaneforbund, og at Antallet af Dansk Jernbaneforbunds Repræsentanter til Centralorganisationen i den Anledning er forøget fra 3 til 4.

Ved den af os foreslaede Ordning vil Jernbaneetatens Personale faa Ret til at vælge ialt 13, de øvrige 3 Civiletaters Organisationer vælger 18 Repræsentanter til Centralorganisationen, et Forholdstal, der sikkert er mere demokratisk end den nuværende Ordning, hvorved de ca. 13000 organiserede Jernbanetjenestemænd repræsenteres ved 7, medens de øvrige Civiletaters Organisationers ca. 7000 har tilsammen 18 Repræsentanter.

Vi tillader os endvidere at tilføje, at de Foreninger, der saaledes vil blive repræsenterede i Etatsorganisationen under Nr. 3, nemlig Stationsforstanderforeningen, Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøderforening samt i de samvirkende Foreninger: Foreningen af Værkmestre ved Statsbanerne, Jernbanens Vognpasserforening, De danske Statsbaners Formandsforening, Foreningen af Overbane- og Telegrafmestre og Togpersonalets Forening, har Flertallet af de i disse Stillinger ansatte indenfor deres Rammer og saaledes maa anses for at være bedst kvalificerede til at føre Forhandling med Administrationen paa disse Klassers Vegne.

Idet vi takker for den udviste Velvilje, er det vort Haab, at det høje Ministerium vil tage denne vor ærbødige Henstilling til Følge.

Ærbødigst

Paa Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøderforenings Vegne

Chr. Christensen.

Paa Stationsforstanderforeningens Vegne

Wulff.

Paa Samvirkets Vegne

H. I. Jensen.

Til Ministeriet for offentlige Arbejder.

Derefter blev vi indbudt til et Møde i Ministeriet. Formanden refererer i sin Beretning Mødet saaledes:

Ministeriet for offentlige Arbejder indbød til Møde i Ministeriets Kommissionsværelse Tirsdag den 20. Februar 1912. Der var mødt som Repræsentanter for D. J. F. d'Hrr. Christoffersen, Charles Petersen og Maskinarbejder Kirketerp. Jernbaneforeningen var repræsenteret ved d'Hrr. Stationsforstandere Diechmann, Henriksen og Assistent Madsen. De samvirkende samt Stationsforstanderforeningen, D. L. & L. F. og Remisearbejdernes Forening repræsenteredes af følgende: Togf. H. Jensen, Værkmester Mathiesen, Overbanemester Ovesen, Stationsforstander Wulff, Remisearbejder Jepsen samt undertegnede.

Mødet, som varede fra Kl. 9¹/₂ Fm. til Kl. 12, førte ikke til noget Resultat, d'Hrr. Stationsforstander Diechmann og Konduktør Christoffersen udtalte, at de ikke fremmødte med nogen Bemyndigelse fra deres Organisationer til at kunne afslutte nogen bindende Overenskomst paa disses Vegne. Derefter ønskede Fuldmægtigen at afholde Møde med de Repræsentanter, som ikke tilhørte D. J. F. og J. F.; dette Møde varede fra Kl. 2 Em. til Kl. 5¹/₂. Fuldmægtigen udtalte der, at paa Grund af, at Forhandlingsreglerne er traadt i Kraft for de 3 Civiletater, Telegraf-, Told- og Postvesenet, kunde Ministeriet for offentlige Arbejder ikke forlange disse ændrede, før de var prøvet ved Statsbanerne, hvorfor han anmodede os om at paapege, hvilke §§ i de to nævnte Organisationers Love vi kunde ønske ændrede; der var særlig § 3 i J. F.s Love, som han fandt i høj Grad uheldig; undertegnede gjorde opmærksom paa, at § 26 berøvede enhver Forening eller Kreds Ret til at forhandle, selv i specielle Spørgsmaal. Efter at flere havde udtalt, at en Ændring i de to Foreningers Love intet betød, eftersom de ikke blev overholdt, sluttede dette Møde uden noget Resultat, Hr. Togf. Jensen forespurgte, om der ikke forelaa et Forslag fra Trafikministeren; dette havde vi faaet Forstaaelsen af ifølge Udtalelser fra denne saavel som fra Kontorchef Gødesen og Fuldmægtigen. Hertil svarede Fuldmægtigen, at et saadant havde han ikke.

Ved Mødet Kl. 7 udtalte Stationsforstander Diechmann, at naar Forhandlingsreglerne var traadt i Kraft, saa vilde han forelægge og anbefale Medlemmerne at ændre Lovenes § 3.

Togf. Jensen udtalte ved Slutningen af Mødet, at han vilde anmode Fuldmægtigen om at meddele Ministeren, at det Resultat eller rettere negative Resultat af Møderne i Dag kunde man ikke være tilfreds med eller gaa ind paa; thi man var jo ikke naaet et eneste Skridt videre, vi er mødt med den bedste Villie til Forhandling, men ikke en eneste Indrømmelse har vi modtaget fra den anden Side.

De Udtalelse om Ændringer i Lovene, som ere fremførte, ere værdiløse for os, og vil aldeles ikke bedre Forholdet, vi maa hævde vor Ret til at have vore Foreninger, og har fremsat Forslag til Forhandling om Indgaelse af Forbund, og kan dette ikke lade sig gøre, da maa Forhandlingsreglerne forblive ubenyttede og ude af Virksomhed.

Den ²²/₂ havde vi Foretræde for Ministeren for at høre Ministerens Stilling efter de førte Forhandlinger; han udtalte, at det var for tidlig, vi kom; han havde ikke haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med Forhandlingerne; men der vilde intet ske, forinden vi fik Underretning.

Fra Ministeriets Sekretariat har jeg senere modtaget Anmodning om at indsende til Ministeriet for offentlige Arbejder en fuldstændig Medlemsfortegnelse, som er bleven indsendt.

Nu hørte vi ikke mere til Sagen, udover at Ministeren i Folketinget forsikrede, at han haabede, at Parterne skulde blive enige efter faa Møder.

De »faa« Møder udeblev ganske. I Stedet for modtog vi den ¹¹/₅ Meddelelse om, at nu var Forhandlingsreglerne givet til de to store Organisationer.

Hovedbestyrelsen holdt Møde den 18. og 19. Maj. Det vedtoges at sende følgende Andragende til Regering og Rigsdag:

Andragende til Regering og Rigsdag.

Fra Generaldirektionen for De danske Statsbaner har man modtaget Meddelelse om, at Ministeriet for offentlige Arbejder har sat Forhandlingsreglerne af 4. Maj 1910 i Virksomhed med Gyldighed fra 10. Maj d. A. paa Betingelse af, at Jernbaneforeningen og Dansk Jernbaneforbund vedtager forskellige — i Ministeriets Skrivelse af samme Dato — nærmere betegnede Ændringer i ovennævnte Foreningers Love, saaledes at Forhandlingsretten for Statsbanernes Tjenestemænd kun maa udøves gennem og af disse to Foreninger.

I den Anledning tillader vi os at rette Henvendelse til den høje Regering og Rigsdag med Andragende om, at der i disse Forhandlingsregler maa blive foretaget saadanne Ændringer, at Forhandlingsretten bliver tildelt vor Organisation (Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøderforening) i samme Udstrækning som Jernbaneforeningen og Dansk Jernbaneforbund.

Idet vi fremsætter dette vort ærbødige Andragende, tillader vi os at fremkomme med følgende nærmere Motivering:

Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøderforening er den ældste Tjenestemands-Organisation ved Statsbanerne. Den har af 1251 Lokomotivmænd 1057 som Medlemmer. Det er klart, at en Organisation med en saa overvældende Majoritet af de i denne Tjenestekategori ansatte maa være kvalificeret til at føre Forhandling og slutte Overenskomster med bindende Virkning for hele Lokomotivpersonalet i Modsetning til de to Etatsorganisationer, der kun har et forsvindende Antal Lokomotivmænd som Medlemmer, t. Eks. Dansk Jernbaneforbund, som kun har 7 Lokomotivfyrbødere indenfor sine Rammer.

Desuagtet har Ministeren for offentlige Arbejder ved at sætte Forhandlingsreglerne i Virksomhed udelukket vor Organisation fra at deltage i Forhandlinger og har kun givet os Adgang til at blive hørte i ganske enkelte Tilfælde.

Det er en Selvfølge, at vore Medlemmer derefter vil være i høj Grad utilbøjelige til at godkende eller rette sig efter Resultatet af eventuel Forhandling ført mellem Administrationen og de to Etatsorganisationer.

Man vil saaledes ikke opnaa den Ro, der ved Forhandlingsreglernes Udstedelse formentlig var tilsigtet.

Endvidere tillader vi os at udtale vor Beklagelse af, at den af Ministeren for offentlige Arbejder indledede Forhandling mellem Etatsorganisationerne og de udenfor disse staaende Foreninger ikke var ført til Ende, forinden Forhandlingsreglerne sattes i Kraft.

Vi havde ligesom Ministeren haabet (Rigsdagstid. Sp. 7171), at der kunde have været naaet en Overenskomst, hvorefter vi med fuld Betyggelse kunde have traadt i Forbund med Etatsorganisationerne, jfr. Skr. af 31. Oktbr. 1911 til Ministeriet for offentlige Arbejder undertegnet

Paa Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøderforenings Vegne

Chr. Christensen.

Paa Stationsforstanderforeningens Vegne
Wulff.

Paa Samvirkets Vegne
H. J. Jensen.

Vi føler derfor Ministerens Skrivelse om Forhandlingsreglernes Ikrafttræden som et Brud paa de Forventninger, som Ministeren ved Indledelsen af denne Forhandling havde berettiget os til at nære; ligesom det ogsaa maa betragtes som værende i Strid med de almindelige Regler for Flertalsstyre, at en Organisation, der kun har et Mindretal af en Tjenestekategori som Medlemmer, dog faar Ret til med bindende Virkning at føre Forhandling og afslutte Overenskomster.

Ministeriet har saaledes slaet fast, at de to Etatsorganisationer fremtidig kan bestemme — endogsaa uden forudgaaende Forhandling —, hvorledes Statsbanetjenestemændene med Virkning kan organisere sig.

Det er derfor vort Haab, at den høje Regering og Rigsdag vil imødekomme vort ærbødige Andragende om Ændring af Forhandlingsreglerne.

Esbjerg, den 23. Maj 1912.

Ærbødigst

Paa Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøderforenings Vegne

Chr. Christensen.

Desuden valgtes et Udvalg, bestaaende af d'Hrr. Lokfb. R. Lillie, Lokf. C. M. Christensen og M. Mortensen, til at arbejde videre i Sagen. Udvalget overbragte Andragendet.

I næste Nr. en nærmere Omtale af Sagens forskellige Facer.

Esbjerg, i Maj 1912.

M. Mortensen.

D. L. & L. F.

Adressefortegnelse:

Formanden.

Lokf. Chr. Christensen, Ny Englandsgade 34, Esbjerg.

Hovedkassereren.

Lokf. C. Larsen, Vesterbrogade 128^{III},
Kjobenhavn.

Redaktionen.

Lokf. P. Hansen, Gjedser.

Hovedbestyrelsesmødet i Kh. den 18. og 19. Maj.

Til Behandling var:

- Punkt 1. Hovedbestyrelsen konstituerer sig.
» 2. Fortsat Samarbejde med »Samvirket« om Forhandlingsreglerne.
» 3. Generalforsamlingens Vedtagelser.
» 4. Eventuelt.

ad Punkt 1.

Til Næstformand valgtes Lokf. C. M. Christensen, Kh.

ad Punkt 2.

Det vedtoges at sende følgende Skrivelse til »De samvirkende Foreninger«:

Man tillader sig herved at meddele de ærede Foreninger, at Hovedbestyrelsen for D. L. & L. F. har vedtaget selv at forme og indsende en Protest mod de udstedte Forhandlingsregler*.

Samtidig undlader man ikke at meddele, at vor Protestskrivelse vil blive tilstillet Hr. Togf. H. I. Jensen den 19de ds.

Chr. Christensen,
p. t. Formand for D. L. & L. F.

Det vedtoges at nedsætte et Udvalg paa 3 Medlemmer bestaaende af Lokf. M. Mortensen, C. M. Christensen og Lokfb. Lillie til at redigere en Protestskrivelse til Regering og Rigsdag. Udvalget blev endvidere bemyndiget til at foretage det videre fornødne i denne Sag.

ad Punkt 3.

- 1 b. Det overdrages Formanden at ansøge om, at alle Medlemmer kan faa Lejlighed til at afgive Stemme ved politiske og kommunale Valg.
1 c. Lokf. C. M. Christensen afgav Beretning om Briketstøvets skadelige Indvirkning paa Øjnene.
1 d. Maskindirektøren har lovet at efterkomme Ønsket om Træsæders Anbringelse paa venstre Side af G. Maskinerne.
7. Det vedtoges at foretage en Fællesudflugt til Svendborg. Lokf. C. M. Christensen og Lokfb. Søndergaard træffer de nødvendige Arrangements.

* Findes optrykt andet Steds i Bladet.

8. Anciennitetsreglerne forelægges Maskin-direktøren til evt. Godkendelse.
9. Der andrages Dir. om at faa 2 Mand paa Rangermaskinerne paa Færgestationer. Ansøgning om 2 Mand paa alle Havnemaskiner udsættes til et senere Tidspunkt.
11. Formanden ansøger om, at alle tjenstlige Skrivelser til Personalet maa blive det tilstillet i forseget Stand.

ad Punkt 4.

Til Medlemmer af Forbundsbestyrelsen i Stedet for O. Larsen, L. Mortensen og G. Müller valgtes Lokf. M. Mortensen, C. M. Christensen og Lokfb. J. Søndergaard.

- a) Det vedtoges at sende en Dekoration til Kong Frederiks Baare.
- b) En Skr. fra Skanderborg Afd. blev overdraget til Formanden og M. Mortensen.
- c) Lokf. C. M. Christensen udarbejder en skriftlig Fremstilling af Lokf. P. Petersens Sag. Formanden og C. M. Christensen skal da forebringe den for Generaldirektøren.
- d) Det blev overdraget til Formanden og M. Mortensen at sende Viborg Afdeling en Skrivelse i Anledning af dens Stilling til Voldgiftskendelsen.

* * *

Struer Afdeling.

Slettet for Restance: Lokfb. Sørensen, Holstebro.

* * *

I Bestyrelsen for Vg. Afd.s Indlæg i sidste Nr. angaaende Voldgiftskendelsen er indløbet en Trykfejl, idet der Side 153, 1. Sp., 22. L. f. o. staa: samt Udvaskning og Reparation og *Fyrets* Renholdelse af de 3 Maskiner. Der skal staa: samt Udvaskning og Reparation og *Fyrbødernes* Renholdelse o. s. v.

* * *

Paa Grund af Pladsmangel maa to Artikler om Voldgiftskendelsen samt andet Stof udskydes til næste Nr.

* * *

Lokomotivfyrbøder C. V. Jensen, der i ca. 5½ Aar har været stationeret i Hjørring, døde den 5. Maj paa Hjørring Sygehus efter nogle Dage i Forvejen at være opereret for Blindtarmsbetændelse. Jensen var en god og tro Kammerat, der ved sin gode Optræden vandt sig mange Venner overalt.

Jensen begravedes den 10. dennes under stor Deltagelse. Kl. 12½ samledes det store Følge ved Kapellet; heriblandt saas Deltagere fra Lokomotivpersonalet i Aarhus, Aalborg og Frederikshavn, ligesom der herfra var sendt smukke signerede Kranse. Stations- og Banepersonalet var ogsaa stærkt repræsenteret. Ved Kisten talte Pastor Kjærgaard smukt og gribende, særlig dvælende ved afdødes brave og retskafne Karakter. Kisten bares til Graven af Kolleger og Forsvarsbrødre fulgt af Forsvarsbrødrenes Fane. Ved Graven er der en smuk Sten rejst af Jernbanepersonalet i Hjørring som Tak for godt Samarbejde.

Jernbaneforeningen, Jernbaneforbundet og Forhandlingsretten.

(Fortsat).

(Ministeren for offentlige Arbejder):

— — Naar det ikke er sket for Jernbaneetatens Vedkommende, skyldes det ganske særlige Forhold, Forhold, som have medført, at det for Statsbanefunktionærerne har været meget vanskelig at ordne sig saaledes, at de fik en for de forskellige Særklasser tilstrækkelig fyldig Repræsentation indenfor de to Organisationer, henholdsvis for Over- og Underklassen, hvorigennem de kunde udøve deres Forhandlingsret. For at nævne et Eksempel i saa Henseende vil jeg sige, at der i disse Etatsorganisationer af Stationsforstandere kun findes 36, medens der udenfor i Særforeninger staar 214. Det vil altsaa sige, at skal Forhandlingsretten indtræde, bliver det de 36, der i Virkeligheden komme til at træffe Afgørelsen med Hensyn til de Spørgsmaal, der maatte opstaa for denne særlige Klasses Vedkommende, og ikke de 214, det store Flertal, som ikke er repræsenterede. Et lignende Forhold, endnu grellere, gælder for Lokomotivfyrbødernes Vedkommende. I det hele taget maa jeg sige, hvad jeg har gjort opmærksom paa før i denne Sal, at der en Sammenslutning af forskellige Særforeninger, der repræsenterer, saa vidt vides, 2,830 ansatte, som endnu ikke ere komne ind eller ikke have villet gaa ind under Etatsorganisationen, fordi der — kan man vel gerne sige — er kommet Blod imellem visse af disse Smaaorganisationer, hvilket vanskeliggør at faa hele denne Sag i Orden. Disse vanskelige Forhold er det, som gør, at disse to Etatsorganisationer ikke hidtil have faaet Forhandlingsretten. Men jeg har sat et Arbejde i Gang for at opnaa en Overenskomst. Jeg prøvede først, at faa de forskellige Organisationer og Særforeninger til gennem Forhandling at opnaa en Overenskomst, men det viste sig umuligt, det kunde de ikke. Saa har jeg prøvet at faa en Forhandling i

Gang mellem dem ved en af Ministeriets Embedsmænd, idet jeg ønskede, der skulde gøres det yderste Forsøg paa at faa en saadan virkelig Organisation tilvejebragt, forinden jeg anerkendte Forhandlingsretten. Dette Forsøg er endnu ikke afsluttet. Jeg haaber, at der efter ganske faa Møder vil blive truffet en Afgørelse, saa man kommer til Klarhed over, om det er muligt at naa en Overenskomst eller ikke. Saa snart dette viser sig, vil jeg alvorligt tage det Spørgsmaal op, om jeg kan anerkende de to Etatsorganisationer paa det Grundlag, hvorpaa de staa i dette Øjeblik. Naar Forhandlingsretten endnu ikke er anerkendt, er Grunden altsaa ikke Uvillie fra min Side; i saa Henseende tør jeg trøstigt henvise til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen), men det er Forholdene selv, der have medført, at det ikke hidtil har kunnet lade sig gøre; jeg haaber, det nu kan naas.

Ivar Berendsen: Blandt de Samraad, som den meget ærede Ordfører (Jerichow) refererede, og som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2. Valgkreds (K. M. Klausen) siden berørte, var ogsaa Spørgsmaalet om, hvorfor Statsbanefunktionærernes Forhandlingsret, der indførtes samtidig med de tre andre store Etaters, nemlig den 4de Maj 1910, ikke er traadt i Virksomhed, medens den for de tre andre Etater, af hvilke een tilmed sorterer under samme Minister som Jernbaneetaten, nemlig Trafikministeren, fungerer normalt og i enhver Henseende har svaret til Forventningerne. De, der har fulgt det ærede Medlem fra Roskildes (Jerichow) Ordførerskaber, har ikke kunnet undlade at erkende, hvad enten man var enig eller uenig med ham i hans Resultater, at han tilrettelægger det objektive Grundlag og den faktiske Fremstilling af de Sager, han behandler, baade grundigt og korrekt. Det maatte derfor vække nogen Forbavselse, at han ved sin Fremstilling af denne Sag hele Tiden og paa ethvert Punkt traf ved Siden af til Trods for, at han, efter hvad han sagde, fremstillede Sagen i Henhold til Oplysninger fra Trafikministeren. Forbav-

selsen blev ikke ringere, da Trafikministeren selv Dagen efter her i Salen gav sin Fremstilling og sandsynligvis i Hovedtrækkene har givet den samme, som han har givet i Finansudvalget, og det saa viste sig, at den Fremstilling var fuldstændig rigtig. Følgeslutningerne, som den højtærede Trafikminister drog deraf, er jeg ikke enig med ham i; men med Hensyn til Fremstillingen af det faktisk foreliggende har jeg intet at indvende. Det staar i Virkeligheden for mig som en Gaade i dette Øjeblik, om det er den meget ærede Ordfører, der mod Sædvane er kommen til at gengive Trafikministerens Fremstilling paa en saa misvisende Maade, eller om det er Trafikministeren, der har været uheldig med at fremstille Sagen i Finansudvalget, uheldigere end her i Salen, saaledes at den ikke er fremtraadt med tilstrækkelig Klarhed. Imidlertid er det ganske nødvendigt under den nuværende Situation, at den meget ærede Ordførers Fremstilling ikke kommer til at staa uimodsagt, og Trafikministeren modsagde ham jo ikke. Jeg siger »den nuværende Situation«, fordi Trafikministeren oplyste i Gaar, at der i Øjeblikket gjordes alvorlige Bestræbelser — jeg maa desværre tilføje: de første alvorlige Bestræbelser — fra Ministeriets Side for at faa denne to Aar gamle Sag bragt ud af Verden. De to Parter, hvem det drejer sig om, nemlig Hovedorganisationerne indenfor Jernbaneetaten og de mange smaa Separatorganisationer, er nu bragt sammen til Forhandling under Forsæde af en ministeriel Embedsmand. Bestræbelserne har jeg ogsaa min lille Del i. Disse Bestræbelser maa ikke kunne krydses og vanskeliggøres saaledes, at den ene Part bliver nervøs, og den anden Part faar utidige og falske Forhaabninger, derved, at en skæv Opfattelse sætter sig fast i Folketinget.

Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse et Par Linier af den ærede Ordførers Fremstilling, som det her kommer an paa. Den meget ærede Ordfører siger, at naar Forhandlingsretten ikke er traadt i Kraft, »skyldes det den Omstændighed, at det ikke er lykkedes Jernbanefunktionærerne

at opfylde Forudsætningerne for Forhandlingsretten, nemlig en saadan Organisation, at der er bestemte Foreninger, med hvilke Administrationen kan forhandle. I Stedet derfor er der paa Jernbanernes Omraade talrige med hverandre konkurrerende Organisationer, saa at Forudsætningerne i det hele ikke er til Stede for en saadan organiseret Samvirken mellem Administrationen og Funktionærerne som forudsat for de i sin Tid vedtagne Regler.« Disse Sætninger er principielt og i enhver Enkelthed urigtige, hvilket jeg skal tillade mig at paavise. Statsbanepersonalet har Forhandlingsret efter de samme Regler som Telegrafvæsenet, Postvæsenet og Toldvæsenet, nemlig Fællesreglerne af 4. Maj 1910. De er officielt offentliggjorte i Statstidende og offentliggjorte i samtlige de 4 Etaters Ordresamlinger. Æredé Medlemmer vil finde dem aftrykte i »Love og Anordninger, udgivne af Oskar Damkier, Fr. Kretz og W. Oxholm« for Aaret 1910, Afdeling B., 1ste Hæfte, Pag. 147. Statsbanerne har Forhandlingsretten; den er blot ikke traadt i Kraft, fordi Foreningsorganisationerne endnu ikke er anerkendte som Bærere af den. Det er det principielle. Det praktiske er fremdeles det, at »Jernbaneforbundet« og »Jernbaneforeningen« have Forhandlingsret, de ere Bærere af den, det staar i selve Reglernes § 1, de staa der nævnte som Nr. 1 og Nr. 2: Dansk Jernbaneforbund og Jernbaneforeningen. Der er, for at de skulle kunne udøve Forhandlingsretten, stillet 4 Betingelser, og de ere opfyldte. Det er ikke blot ubestrideligt, men hvad mere er, det er ubestridt. De 4 Betingelser, som jeg bliver nødt til at oplæse er følgende: 1) Organisationerne skulle enkeltvis eller i Forbund give Adgang til alle uden Undtagelse, som er ansatte i den paagældende Etat. Det gøre de to Organisationer, og de er de eneste, der gøre det indenfor Jernbaneetaten. 2) De skulle overvejende repræsentere Afdeling I og Afdeling II af vedkommende Etat. Det gøre de, og de er de eneste indenfor Jernbaneetaten, der gøre det.

(Fortsættes)

AALBORG og A. BRØNDUM & SØNS

AKVAVITTER.

Korsør
Vegetabil
 Margarine.

Bytning.

En Lokomotivfyrb. i Struer ønsker at bytte med en Kollega paa Sjælland.
 Billet modt. Red.

Bytning.

En Lokomotivfyrbøder i 5te Kreds (Falster) ønsker at bytte med en Kollega i det nordlige Jylland.
 Billet modt. Red.

Bytning.

En Lokfb. i Roskilde ønsker at bytte med en Kollega i Fredericia eller Skanderborg, helst snarest. Billet mrkt. »Roskilde« modt. Red.

Bytning.

En Lokomotivfører i Nyborg ønsker at bytte med en Kollega i København.
 Billet modt. Red.

Bytning.

En Lokomotivfører i Vamdrup ønsker at bytte med en Kollega paa Sjælland — Slagelse, Helsingør, Kallundborg eller København.

Billet modtager Red.

Husk, den elektriske Skomager

reparerer hurtigt, solidt, billigt og godt og tillige udføres alt flot.

Haandsyet, pløkket og maskinsyet samme Priser. Herre Saaler & Hæle 3 Kr. Dame 2 Kr. Dreng og Pige billigste Priser. Nyt Fodtøj, eget Fabrikat, en gros Priser.

SAXOGADE 77, Hj. af Istedgade. Telf. Vester 534 y.

Herm. N. Petersen & Søn

Kgl. Hof Pianofabrik

:: Lev. til det spanske Hof ::

Pianoer fra 750 Kr.

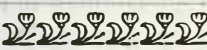
Flygler fra 1350 Kr.

Udenlandske Pianoer fra 450 Kr.

Salg kontant og billigste Afbetaling

Bredgade 23, København

Filialer i alle større Provinsbyer

Alle Banefunktionærers Hustruer køber Overtøj i

A. MUNCK'S
Overstykkemagasin

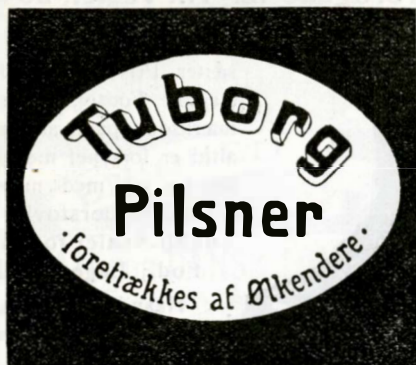
Istedgade 87, *fordi*

Priserne ere 10 à 20 pCt. lavere end i andre Overstykkemagasiner, og der findes altid et righoldigt Udvalg for enhver Smag og til enhver Pris. Leverandør til Varelotteriet.

I København er Guldsmid F. MICHEELSEN Sdr. Boulevard 34 billigst.

— Trikotage og Linned. —

Direkte til Forbrugerne fra egne Fabriker. Strømper, Sweatter, Underbeklædning i Uld og Bomuld, Linned, Reformbenklæder, Dowlas, Medium, Lagendowlas. — Specialitet: **Børnestrømper, ret & vrang, mindst 33 $\frac{1}{2}$ pCt. under alm. Pris.** Besparelse: **Garanteret 25 pCt.**
Tlf. Byen 1732 x. **Trikotage- og Linnedfabriken, Fortunstræde 4, 1.** (Ved Højbroplads).

Afklippede Frimærker,

Stempelmærker, Privatbanemærker og Velgørenhedsmærker købes til 1 Kr. pr. Pund.
(20 Øre pr. 100 Gram).

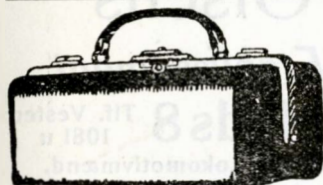
Viggo Gundel, Struer.

MARINE-ROM

Direkte importeret fra St. Croix. Pris 1,10 pr. Fl.
Sophus Sørensen, Montanagade 28, Aarhus. Tlf. 2268.

BRYGGERIET PHØNIX' PRISLISTE

Vi leverer paa Flasker: $\frac{1}{2}$ Dobbeltøl 84, 1 Dus. Prima 108, 1 Dus. Hvidtøl I 96, 1 do. II 78, 1 Dus. Skibsøl I 96, 1 do. II 78 Øre. $\frac{1}{2}$ Skibsøl 60, $\frac{1}{2}$ Hvidtøl 60 Øre. Porter 15, Pilsner 12.
Bestillinger modtages ved Vognene eller hos Bryggeriets Agenter samt paa Bryggeriet.
Valby Langgade 75. **Telefon 3968.**

Reparationer udføres.

Lædervare-Forretningen, Sønder Boulevard 46, — anbefales. —

Rejsekufferter, Citytasker, Portemonnæer, Skoletasker,
Tornystre, Tegnebøger m. m. i stort Udvalg.

Livsforsikringselskabet „DANMARK“.

Medlemmer optages med eller uden Helbredsattest og med Præmiefritagelse ved Invaliditet ved Henvendelse til **Overinspektør F. Rasmussen, Arkonagade 22³, Tlf. Vester 677** — **H. P. Mortensen, Asger Ryggsgade 4³, Tlf. Vester 1480y, og Lokomotivbyrb. Kildevang.**
Kontor Steenstrups Allé 9², Kbhvn., aabent 11—1, samt St. Pauls Kirkeplads 9², Aarhus, Tlf. 2862, Kontortid 9—3.

Gummi-Kravetøj

(hvidt og kulørt).
Største Udvalg. Billigste Priser.
Nedfaldende Flipper, kulørte, 60 Øre, opstaaende, kulørte, 45 Øre,
alle Numre,
dobbelte Flipper, kulørte, 75 Øre, og hvide 65 Øre.
Kulørt Serviteurs 1,00, hvidt do. 0,75, Manchetter 0,75 faas i

„FLIPPEN“

Istedgade 128. Kjøbenhavn V.
Ærb. K. Hintz.
Postordres ekspederes pr. omgaaende.

Obs.! De svære svenske Gummi-Flipper føres nu paa Lager. 75 Øre.

Brevpapir, Meddelelser og Konvolutter med Foreningens Mærke leveres til billigste Priser kun af **Lokomotiv-Tid.s Bogtrykkeri, Fredericia.**

Brødr. Christiansen

55 Istedgade 55 Tlf. 2516

Trikotage- & Manufakturforretning

Maskinstrikkeri & elektr. Systue

Stromper forfoddes i Lobet af 2 Dage
Jernbanemænd 5 Procent Rabat

H. J. Hansens

Skræderforretning Tlf. Vester
1574 y

38 Sønder Boulevard 38

anbefaler sig til d'Hrr. Jernbanemænd.

Iste Kl. Cykler & Cykledele.

Brennarbor

Naumann

Wanderer

Opel

Bramtons

Rudge Whitewort

og Perfect Cykler

BRENNABOR

Naumann
Symaskiner

Brennarbor
Barnevogne

Stort Lager
af prima
Gummi

Reserve-
dele til de
fleste gang-
bare Cykler

Nye Cykler
fra 85 Kr.

med prima

Prinav & Ringe.

Reparationer hurtigt til rimelige Priser.

Cykler udlejes.

H. V. & J. C. Jacobsens Cykleforretning.

Tlf. 552. Lövegade Port Nr. 53. Slagelse. Tlf. 552.

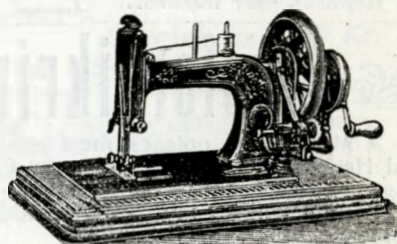
Cykler og Symaskiner

samt alt Tilbehør køber man
billigst og bedst hos

J. Jensen & Co.

Brunsgade 3, Aarhus.

Reparationer udføres samvittighedsfuldt. — 22 Aars praktisk Erfaring

Vesterbros Guldsmed

Edm. Bodé

anbefaler smukke Jubilæums- og Festgaver.

Lokomotivfunktionærer 10 % Rabat.

Vesterbrogade 12. Tlf. Vester 2640 x.

Alle Funktionærer, som
sætter Pris paa solidt og
elegant Fodtøj, gøres op-
mærksom paa, at Lageret
altid er forsynet med lange
Støvler og med mine be-
kendte Militærstøvler med
3-dobb. Saaler for enhver

Fod. Lager af alt.

Haand- og elektr.
Reparationsværksted.

„Den forgyldte Støve“,
10 Istedgade 10.

☞ 3die Sted fra den ny Banegaard. ☞

Carl Olsens

Skræder-Etablissement

Enghaveplads 8 Tlf. Vester
1081 u

anbefaler sig til d'Hrr. Lokomotivmænd.

Istedhus Møbel-Magasin

leverer Møbler overalt i Danmark paa særdeles favorable Vilkaar.

Garanti for Soliditet.

Chr. Nielsen, Telefon Vester 209. Enghaveplads 1 & 2.
Kjøbenhavn

Udgaar 2 Gange maanedlig.

Annoncer optages i Bladet ved Henvendelse til »Jernbanefagpressens Annoncebureau«, Asger Rygsgade 4^a tv.
Kjøbenhavn V. Tlf. Vester 1480 Y.